

Nr 123.

Av herrar **Laurén** och **Lundkvist**, om *årliga understöd åt avlidne extra ordinare reparatören Oskar Valdemar Erikssons änka och makarnas omyndiga barn.*

Pensionsrätten för änkor och barn efter extra befattningshavare i statens tjänst är ännu ej tillfredsställande ordnad. Riksdagen har dock i flera fall beviljat pensioner eller understöd till dylika befattningshavares efterlevande.

Den 23 juni 1925 råkade tjf. linjeförmanen e. o. reparatören Oskar Valdemar Eriksson under färd från Eskilstuna till Vingåker i en telegrafverket tillhörig motorcykel, att, utan att kollidera med annat fordon, köra omkull med motorcykeln, varvid han blev så illa skadad i huvudet, att han omedelbart måste intagas på Flens lasarett och avled därstädes av skadorna den 30 samma månad.

Eriksson, som var född den 8 mars 1892, anställdes i telegrafverkets tjänst den 17 september 1912, räknade fast anställning som linjearbetare från och med den 17 juli 1913, och antogs till extra ordinarie reparatör från och med den 1 september 1922 samt har under sin anställningstid vid telegrafverket tjänstgjort som linjeförman sammanlagt 7 år 4 månader 9 dagar. Under år 1919 genomgick han med gott resultat utbildning för reparatörstjänst.

Vid sin död efterlämnade Eriksson enligt av vederbörande pastorsämbete avgivet intyg såsom sterbhusdelägare änkan Karin Maria Viktoria Eriksson, född den 12 januari 1897, samt tre minderåriga barn, nämligen

Margit Valborg Maria,	född den 19 mars	1917;
Carl Oskar Göte,	» » 3 september	1919;
Karin Marianne,	» » 28 »	1921.

Enligt upplysning väntar änkan ytterligare ett barn inom några dagar.

Bouppteckningen efter Eriksson utvisar en behållning av kr. 2,321: 37, varav lös egendom till ett värde av kr. 568: 25 och återstoden kontanter. För sitt och sina barns uppehälle har änkan Eriksson efter mannens död varit hänvisad till nämnda kontanta medel, vilka givetvis snart äro förbrukade, och familjen utan existensmedel. Med hänsyn till barnens behov av vård och skötsel torde varken tid eller krafter bliva över för änkan

Eriksson att genom tillfälligt arbete åt andra förskaffa sig inkomster, i varje fall icke av någon betydelse.

Änkan Erikssons ekonomiska ställning är således synnerligen svag. Vi ha oss noggsamt bekant, att riksdagen endast i undantagsfall beviljat understöd till efterlevande efter i statens tjänst anställda icke ordinarie befattningshavare, som avlidit utan att olycksfall i arbetet förelegat. Emellertid anse vi, att de ömmande omständigheter, som föreligga för de efterlevande, motivera, att statsmakterna i detta fall träda hjälpsamt emellan.

Eriksson har, enligt uppgift från hans överordnade, under sitt arbete varit synnerligen duglig och skötsam, varför det med visshet kan antagas, att han, därest olyckshändelsen icke inträffat, inom närmaste tiden kunnat påräkna ordinarie linjeförmanstjänst, vartill han i övrigt varit fullt kompetent. Om Eriksson varit ordinarie tjänsteman i nämnda ställning och således delägare i telegrafverkets änke- och pupillkassa, skulle vid hans frånfälle familjepension utgått till de efterlevande med kr. 785:— samt därutöver för varje barn, tills det uppnått 18 års ålder eller dessförinnan trätt i äktenskap, med pupilltillägg av kr. 157:—, allt för år räknat, å vilka belopp enligt nu gällande föreskrifter jämväl skolat utgå dyrtidstillägg. Hade Eriksson varit ordinarie linjeförman och levat en dag längre, hade, enligt den 26 september 1925 vidtagen ändring i reglementet för telegrafverkets änke- och pupillkassa motsvarande belopp uppgått till kr. 810:— resp. 162:—.

Under återopande av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte medgiva, att avlidne extra ordinarie reparatören Oskar Valdemar Erikssons änka och makarnas omyndiga barn må av telegrafverkets medel uppbära årliga understöd, änkan med 360 kronor så länge hon förbliver i sitt nuvarande änkestånd samt vart och ett av barnen med 120 kronor till och med det kalenderår, under vilket barnet uppnår 18 års ålder.

Stockholm den 20 januari 1926.

Erik Laurén.

Bror Lundkvist.

Bil.

Avskrift.

Åldersbevis
(för äkta makar).

1. Att Telefonarb. Oskar Valdemar Eriksson, fr. Augustenborg,
2. född den 8 mars år 1892 (nittiotvå),
3. i Lilla Malma församling, i Södermanlands län, avled den 30 juni 1925, att hans efterlevande hustru Karin Maria Viktoria född Andersson, är född den 12 januari år 1897 (nittiosju), i Stenkvista församling i Södermanlands län, att makarna blevo kyrkligt vigda den 6 oktober 1918, och hava följande barn: Margit Valborg Maria, född den 19 mars 1917 i Stenkvista, Carl Oscar Göte, född den 3 september 1919 i Eskilstuna och Karin Marianne, född den 28 september 1921 i Kloster,
4. betygar Klosters-Fors församling i Södermanlands län
5. den 16 januari 1926.

C. I. F. Berggren,
Komminister.

Avskrift.

BETYG

för

Oskar Valdemar Eriksson, e. o. reparatör.

Född den 8 mars 1892, födelseort Filipstorp, antogs den 17 september 1912, död genom olyckshändelse den 30 juni 1925, huvudsaklig sysselsättning linjearbeten, tjänstgjort som extra linjeförman 7 år, 4 mån. och 9 dagar.

Vitsord: uppförande hedrande, arbetskunnighet utmärkt.
Norrköping den 14 augusti 1925.

Ernst Ahlbom,
Linjedirektör.

